

Špitál, 2014, kombinovaná technika na plátně, 40 x 60 cm

MgA. Marta Kolářová

28. 4. 1976 narozena v Ostravě

1992–1996 SŠUŘ Brno, obor propagační grafiky

1997–2005 AVU Praha, grafika, Jiří Lindovský,

malba, Antonín Střížek a Michael Rittstein

vystavuje od roku 1998, samostatně od roku 2004

adresa: Volgogradská 109 a, 700 30 Ostrava - Zábřeh

mobil: 720 738 993 / 736 140 270

e-mail: matabella@post.cz

<http://www.martakolarova.cz>

www.galerie-sumperk.cz

Za rohem, 2015, kombinovaná technika na plátně, 60 x 70 cm

MARTA KOLÁŘOVÁ

OPUŠTĚNÁ SCÉNA

6. 4. – 1. 5. 2016

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 6. DUBNA V 18.00 HODIN**

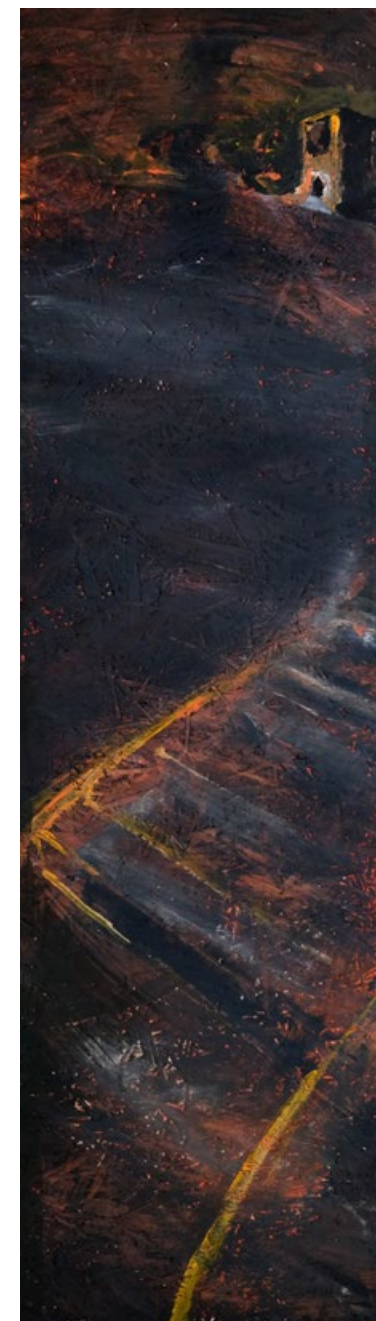
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN

NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Ve tři ráno, 2015, dřevo 70 x 30 cm / Na chatě, 2015, dřevo 130 x 30 cm

Ve tři ráno, 2015, plátno 150 x 50 cm a dřevo 120 x 40 cm

Na chatě, 2015, kombinovaná technika na dřevě 40 x 70 cm

Kolona, 2014, kombinovaná technika na dřevě, 50 x 50 cm

Ve tři ráno, 2015, kombinovaná technika na papíře 30 x 50 cm

Ve tři ráno, 2016, kombinovaná technika na dřevě, 50 x 120 cm

Marta Kolářová přirozeně souznívá s cítěním otce, už dlouho nejvýraznějšího fotografa nalézání trvalého v proměnách života lidí a míst Ostravy. Rozumí si s ním, je jí přítelem i rádcem a prvním kritikem. Kdysi spolu i fotografovali a podobně vnímali uviděné motivy. Nepochybně ji ovlivnilo studium na akademii u Jiřího Lindovského v ateliéru grafiky, na malbě u Antonína Strážka a v závěru především u Michaela Rittsteina, kterého ctí. Syrovostí barvy vržené na plátno uvolněným gestem ruky je s ním v souladu, ale v ostatním se od něho zásadně liší. Nenajdeme u ní ani stopu jízlivosti a nemá ani tak mocné sebevědomí.

Maluje přerývaně, někdy i s delší odmlkou. Po předchozí bohatší škále převažuje střídá barevnost a její ryze malířská výpověď je zřetelně soucitná. Je prostoupena němým smutkem odložených věcí a do nich vpečetěných příběhů. Bezděčně připomenou texty Jana Balabána a jeho přítele, básníka Petra Hrušky. Vejdeme a nikoho tam nepotkáme, a přesto je skrytá přítomnost člověka v jejích obrazech zjevná. Jsou na chvíli herci právě opuštěným jevištěm. Malířka je ostatně dcerou skvělé scénografky, pani Marty Roszkopfové.

I srovnání s Jakubem Špaňhelem kulhá a blízkost je jen vnější. Nejde jí o jeho letmou nahozenost barev. Až drtivá tíha pastózní malby je jí vlastní a bytostně daná bezvýchodnost situací je v ní všudypřítomná. Je plná pohybu, a přece tu cesty nikam nevedou. Je naprosto reálná, přestože jenom v náznaku sejmutá anebo spíš pevně sevřená ve své hmotné tělesnosti. Spočívá v paměti motivu uvízlém hluboko v ní. Motiv nepopisuje, ale zpřítomňuje a někde až zpředmětní na volném cáru plátna, kusu dřeva nebo kartonu. Maluje zároveň vlastní i drsně pravdivou duši Ostravy. Zrcadlí její potmělou tvář, pomalu rozpouštěnou v bezbřehosti času. Nahlíží až na dno a nalézá ji tam živě přetrvávající ve věcech zapomenutých. Malbou se jich věrně dotýká.

Miroslav Koval

Ve tři ráno, 2015, kombinovaná technika na dřevě 40 x 100 cm

Samota, jako deště k ránu,
navečer stoupá z vod oceánu,
z dalekých plání, lesů, luk a lánů
do nebe, jež ji od věčnosti má.
Teprve pak ji město přijímá.

Dopadá dolů v neurčitém čase,
kdy ulice již jitro v dálce vidí,
kdy zklamaná a smutná rozešla se
v tmách těla marně hledajících lidí,
kdy jiní lidé, ač se nenávidí,
do téhož lože společně se vlekou:
v tom čase samota je řekou...

Rainer Maria Rilke, 1875–1926 (Kniha obrazů, 1902)